

CAN ĐẢM ĐỐI DIỆN BỆNH UNG THƯ

Tháng 4 năm 1990, con mắt phải của tôi bỗng nhiên bị đau dữ dội khiến bác sĩ quyết định mổ. Tôi suýt bị mù. Sau hai tháng chữa trị, lại đến mắt trái bị đau. Lần này bác sĩ tìm cách chữa mà không mổ. Trước chứng bệnh hiểm nguy, tôi anh dũng đương đầu, không hề nghĩ đây là tiếng chuông báo động cho những hiểm nguy kế tiếp.

Tháng 3 năm sau, một chứng bệnh khác xuất hiện. Lần này là bệnh ung thư nơi buồng trứng. Và khi khám phá ra, bệnh đã trầm trọng. Bác sĩ quyết định mổ và cho tôi biết hy vọng chữa lành thật mỏng manh.

6 tháng sau, tôi phải mổ lần thứ hai. Lần này tôi hiểu rõ bệnh tình đến hồi nguy kịch. Từ một người tự mãn, tự tin, tôi bắt đầu âu lo thật sự, vì thấy mọi giấc mộng cuộc đời dần dần bị tan vỡ!

Trước khi chịu cuộc giải phẫu thứ hai, tôi nói chuyện với Christiane, bạn gái thân của tôi. Nàng hỏi tôi có tin nơi THIÊN

CHÚA không. Tôi trả lời có, nhưng chen lẫn do dự, vì phải đối diện với bệnh tật phũ phàng. Christiane khuyên tôi đến gặp Cha Armand, vị Linh Mục dòng Chúa Ba Ngôi nổi tiếng khôn ngoan đạo đức.

Nghe lời bạn, tôi gặp và nói chuyện với Cha Armand. Ngài khuyên nhủ, an ủi, chỉ dạy và hướng dẫn tôi tiến bước với trọn lòng Tin, Cậy, Mến. Nhờ Cha dẫn dắt và nâng đỡ, tôi chấp nhận thử thách trong can đảm và vui tươi hy vọng.

Thế nhưng con đường bệnh tật đâu có trơn tru. Sau lần mổ thứ ba, tinh thần tôi xuống rất thấp. Tóc tôi rụng hết và tôi thấy rõ mình trở thành bệnh nhân thường trú của nhà thương. Tính tự mãn, lòng tự tin từ từ biến mất, nhường chỗ cho chán nản thất vọng, trước viễn tượng cái chết gần kề.

Tôi bị bó buộc rời bỏ nghề nghiệp. Phụ nữ mới ngoài 30 tuổi, đang đầy sức sống và kiêu căng, không bao giờ đầu hàng bất cứ hiểm nguy nào, vậy mà giờ đây bất ngờ đối diện với bệnh tật và cái chết, tôi lại trở nên bồn loạn, nao núng và sợ hãi! Thêm vào đó, vì phải nghỉ việc và phí tổn nhà thương quá cao, gia đình tôi lâm cảnh túng thiếu. Họa vô đơn chí!

Trước tất cả khó khăn, tôi hiểu rằng, cách thức duy nhất để đối đầu với khó khăn là chấp nhận trong niềm tin tưởng và phó thác hoàn toàn vào Tình Yêu THIÊN CHÚA. Tôi bắt đầu nhận ra tiếng Chúa gọi. Tôi thâm hiểu:

- Cuộc sống không thuộc về tôi nhưng thuộc về THIÊN CHÚA. Chúa chỉ cho tôi mượn để làm vinh danh Chúa và khi Ngài đòi, tôi phải trả lại.

Trong cuộc đời, tôi luôn luôn muốn tìm biết Chúa, nhưng với sức riêng và lòng tự kiêu, tự mãn. Tôi trẻ trung, yêu sống và gần như "cầm chắc" vận mệnh cuộc đời trong đôi tay nhỏ xíu! Giờ đây, mọi sự xem ra dễ dàng lại bị đảo lộn hết. Nhờ chứng bệnh ung thư tôi nhận ra cái mỏng dòn của cuộc sống và cái bé nhỏ của chính tôi. Tôi nhận ra sự hiện diện thật sự của THIÊN CHÚA trong cuộc đời tôi. Tôi hoàn toàn để cho Chúa tự do hoạt động.

Mỗi buổi tối và nhiều lần trong ngày, mỗi khi bị cám dỗ tự mình giải quyết tất cả, tôi đọc lời kinh phó thác:

- Lạy Cha, con phó thác mình con cho Cha. Xin Cha hãy làm nơi con điều gì đẹp lòng Cha!

Tôi hiểu rằng:

- Cái chết không hiện hữu thật sự, bởi vì chết chỉ là chuyển tiếp từ cuộc sống này sang cuộc sống khác, cuộc sống vĩnh cửu mà Đức Chúa GIÊSU KITÔ hứa ban cho chúng ta.

Tôi cảm ơn Chúa cho tôi còn sống một thời gian để tôi tận hưởng "vẻ đẹp thật sự" nơi trần gian, trước khi trở về với Ngài sống nơi Thiên Quốc!

Chứng từ của bà Maryse Morin tín hữu Công Giáo Canada lập gia đình và có hai đứa con.

... "Đây tôi nói cho anh chị em biết mầu nhiệm này: không phải tất cả chúng ta sẽ chết, nhưng tất cả chúng ta sẽ được biến đổi trong một giây lát, trong một nháy mắt, khi tiếng kèn cuối cùng vang lên. Vì tiếng kèn sẽ vang lên, và những kẻ chết sẽ chỗi dậy mà không còn hư nát. Còn chúng ta, chúng ta sẽ được biến đổi. Quả vậy, cái thân phải hư nát này sẽ mặc lấy sự bất diệt; và cái thân phải chết này sẽ mặc lấy sự bất tử. Vậy khi cái thân phải hư nát này mặc lấy sự bất diệt, khi cái thân phải chết này mặc lấy sự bất tử, thì bấy giờ sẽ ứng nghiệm lời Kinh Thánh sau đây: 'Tử thần đã bị chôn vùi. Đây là giờ giờ chiến thắng! Hỡi tử thần, đâu là chiến thắng của ngươi? Hỡi tử thần, đâu là nọc độc của ngươi?' Tử thần có độc là vì tội lỗi, mà tội lỗi có mạnh cũng tại có Lễ Luật. Nhưng tạ ơn THIÊN CHÚA, vì Người đã cho chúng ta chiến thắng nhờ Đức GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta" (Côrintô 15,51-57).

("Je Crois", Mai/1993, trang 24-28).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

